

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.845 van 20 april 2000
in de zaak A. 90.798/VII-20.923.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat E. ILUNGA-KABEYA,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Adolphe Buyllaan 128

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, en XXX, van XXX nationaliteit, op 7 april 2000 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 20 maart 2000, waarbij de vestigingsaanvraag van verzoekster niet in aanmerking wordt genomen, aan verzoekster ter kennis gebracht op 4 april 2000;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 10 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten E. ILUNGA-KABEYA en K. PELGRIMS die verschijnen voor verzoekers, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoekster op 2 april 1998 in België is binnengekomen; dat zij op 3 april 1998 politiek asiel aanvraagt en dat haar verzoek hangende is voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat de Commissaris-generaal tot op heden geen eindbeslissing heeft genomen;

Overwegende dat verzoekster op 3 oktober 1999 in het huwelijk treedt met een Belgische onderdaan met de bedoeling onder meer, om door dit huwelijk een vestigingsrecht te verkrijgen in het Rijk; dat zij hiertoe een vestigingsaanvraag heeft ingediend bij de verwerende partij, die op 20 maart 2000 niet in aanmerking werd genomen (zijnde de bestreden beslissing);

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoekster in verband met de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, aanvoert dat de eindbeslissing van de Commissaris-generaal in de komende dagen zal tussenkomen, zodat, mede gelet op de inhoud van de bestreden beslissing, verzoekster op dat ogenblik onwettig in het land zal verblijven en zal worden uitgedreven; dat zij daaraan toevoegt dat er veel tijd verloopt tussen het inleiden van de schorsingsvordering en de effectieve behandeling van een dergelijke vordering, waardoor, mede gelet op het niet schorsend karakter van een vordering tot schorsing, verzoekster zal moeten leven in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, wat haar zal blootstellen aan een mogelijke gedwongen uitdrijving;

2.1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongevoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, zeker in het Vreemdelingen-contentieux, gelet op de massale toevloed van zaken, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende en van de eventueel tussenkommende partijen tot een strict minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, de verzoekende partij duidelijke feiten en gegevens moet aanbrengen die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk moet worden bevolen; dat, met andere woorden, ingeval de vordering tot schorsing wordt

onderzocht met inachtneming van de gewone regels van de schorsingsprocedure, en de schorsing alzo slechts over een paar maanden na het instellen van de vordering bevoelen zou worden, zij onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat voor de verzoekende partij uit de bestreden beslissing zou voortvloeien, en dat ernstig wordt genoemd, zich voltrokken zou hebben en niet meer, of alleszins zeer moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet wordt geschorst;

2.1.2. Overwegende dat tot op heden geen uitvoerbare eindbeslissing voorhanden is waardoor verzoekster door de verwerende partij kan worden verplicht om het grondgebied van het Rijk te verlaten, vermits de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog geen eindbeslissing heeft genomen over het asielverzoek van de verzoekende partij; dat om dit motief alleen reeds niet is voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat bovendien, verzoekster geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoonst, vermits dit nadeel noodzakelijkerwijze het bestaan veronderstelt van een uitvoerbare administratieve eindbeslissing die niet voorhanden is op het ogenblik van de uitspraak van huidig arrest; dat tenslotte, het argument van verzoekster in verband met de achterstand in de behandeling van de "gewone" schorsingszaken feitelijke grondslag mist voor wat de werking betreft van de VIIdes kamer van de Raad van State;

2.1.3. Overwegende dat niet is voldaan aan twee van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van verzoekers.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig april tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

D. MOONS.